

skulde tabe paa sine Panters. Det er da klart, at man sætte Priserne, som man vil, saa er det navnlig for en Forening, som har Tid til at vente, som ikke behøver at tage Hensyn til de pløielkelige Conjuncturer for at bække sig mod Tab, ingen ubetydelig Sum at tabe ved Realisationen af Panterne. Hvis man tager Hensyn til Ostifternes Forening, faaer man jo en Sum af mellem 3 og 400,000 Kd., omtrent 350,000 Kd. Der er Forholdet ikke blot med Hensyn til Summen, men ogsaa med Hensyn til de langt flere Eiendomme, der er Tale om, i forholdsvis fordeeltigere. Hvor Ristene fordeles paa flere, er det endnu mindre sandsynligt, at det saadant stort Beløb skulde tabes.

Naar altsaa Tale kan er om nogle Procent, seer jeg ikke, at Interessenterne i den afsluttede Serie kunne staa sig ved at træde ud for at købe de nyere Papirer. Men den ærede Landstingsmand blev ikke staaende ved. Han gik i sin Betragtning over det Tilfælde, at Obligationerne i den ældre Serie vare lavere i Priis end den nye Series, saavidt, at han sagde, at der vilde findes en almindelig Desertion Steb og at Enhver, der kunde stille nogenlunde Sikkerhed, vilde træde over fra den ældre til den nye Serie. Hvad vilde det blive Tilfældet? Den ærede Tale, som tidligere havde Ordet (M. P. Bruun), har allerede hentydet dertil; men jeg troer dog, at jeg noget nærmere maa udhæve det. Han sagde, at man maa huske paa, at naar der kom flere af den Slags Obligationer paa Markedet, maatte det have Indflydelse paa Prisen. Ja, ganske vist. Den almindelige Frygt vilde altsaa føre til, at der kom en stor Mængde af disse Obligationer paa Markedet, og det vilde føre til, at de vilde falde betydeligt i Priis. Men naar dette skeer, vil da ikke Speculationen atter kaste sig paa dem, og de ældre Interessenter, som ere Kjøbere af disse Obligationer, vilde hjælpe til at drive dem i Veir, saa de ikke kunne staa sig ved at gaae ind i den nye Serie. Men der er en Ting til og det er af Bigtighed, naar der tales om Amortisation og dens Virkninger. Det er, at Creditforeningerne amortisere deres Obligationer, ikke ved Indkjøb, men ved Lodtrækning, og indbetale

dem contant fuldt ud. Hvor det er Tilfældet, er det klart, at Speculationen maa kaste sig paa den Slags Obligationer, hvorved man kan beregne, at man faaer fuld Betaling for Obligationerne, og da kan man ogsaa staa sig ved at give en god Priis for disse Papirer. Det er et af de virksomste Midler til at holde Obligationerne i Priis, det er langt større end det, der virker blot ved Opkjøb. Jeg kan derfor ikke erkjende, at en saadan almindelig Desertion skulde finde Steb, og jeg mener derfor, at den ærede Rigsdagsmand har seet Sagen meget for myk.

Jeg skal med Hensyn til det af mig stillede Endringsforslag gjøre opmærksom paa, at den Æneste, der har talt derimod, er den ærede Rigsdagsmand, som er den oprindelige Stillet af Lovforslaget, og han har kun bemærket, at det synes at stille en vel stor Fordring, men hvori denne skulde bestaa, hvori det Ubenigtsmæssige skulde ligge, har han ikke udhævet. Jeg har gjort opmærksom paa, at det er, saavidt jeg skjønner, det bedste Middel til at holde de nye Obligationer i høj Priis, i samme Priis som de ældre af de afsluttede Serier. Jeg mener, at det er en Betragtning, som Regeringen ikke kan affee fra. Jeg skal endnu blot tillade mig med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet af den meget ærede Minister, at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke ganske deler den Anskuelse, der er udtalt af den ærede Ordfører. Det forekommer mig, at naar der i § 58 af den nyeste Creditforenings og i § 39 af Ostifternes Creditforenings Statuter er foreskrevet, at baade Quartals-Extracter og selve Aars-Regnskabet skulle indsendes til Indenrigsministeriet, da kan Meningen ikke være, at dette skeer blot for at Ministeren kan lægge dem ad acta. Det maa fornuftigvis have den Betydning at sætte Ministeren i Kundskab om den hele Fremgangsmaade, for at han kan tage de fornødne Forholdsregler i saa Henseende. Efter min Mening har Ministeren allerede den Myn- dighed, som han søger ved Endringsforslaget, baade før de nu bestaaende og senere oprettede Creditforeninger. Al jeg skal stemme for Forslaget, naar den høitærede Minister anseer det hensigtsmæssigt, at Lovforslaget faaer et saadant